

Határokon túl

Egy utazás mindig nagy izgalommal jár, pláne akkor, ha az ember ezt az élményt iskolatársaival oszthatja meg. Idén augusztusban a táncsicsos diákok is lehetőséget kaptak a Határtalanul program keretein belül, hogy közösen fedezzék fel Erdély látnivalóit, történetét.

Végzősként elmulaszthatatlannak tartottam a jelentkezést. Többen is hasonlóan vélekedtünk erről az osztályból, így azonnal csináltunk egy közös csoportot, melyben elindult a tervezgetés. Az egész nyarat nagy izgalommal vártuk végig, majd elérkezett az utazás napja. Mindenki fáradtan, de annál nagyobb örömmel szállt fel reggel 4:40-kor az induló buszba. A hosszú út és az idegenvezetőnk megismerése után, este megérkeztünk szállásunkra, ahol rögtön egy kedves család fogadott bennünket. Nagyon szívélyes fogadtatásban részesültünk náluk és minden programunk után egy biztos pontot jelentettek számunkra. Mondhatjuk, hogy mindig hazatértünk a nap végén. Minden étkezés alkalmával házi készítésű ételeket kóstolhattunk. Külön élményeket köszönhetünk házigazdáinknak, hiszen lovaskocsi túrát szerveztek, ostromzni tanítottak bennünket, bevezettek minket a sajtkészítés rejtelseibe, egyik este dézsában fürödhettünk, illetve a helyi viseletet is megmutatták nekünk. A ruhák természetesen nem úszták meg a megmérettetést, mert felpróbálásra kerültek. Az Erdélyben töltött öt napunk alatt sok várost látogattunk meg, köztük Pusztinát, ahol a helyi gyerekek műsorral vártak bennünket, Gyimesbükköt, amely remek túracélpontként szolgált számunkra, gyönyörködhattunk a Borospataki Skanzenben, Csíksomlyón kívánhattunk a Mária szobortól, Korondon egy igazi fazekasműhely kulisszáit fedezhettük fel, Farkaslakán pedig Tamási Áronról emlékeztünk meg. Szabadprogramokból sem volt hiány, hiszen mindenki kedve szerint vásárolhatott szuveníreket, barangolhattunk a városközpontokban, sőt, még bobozásra is nyílt alkalmunk a Gyimesben. Ezeknek köszönhetően nem csak Erdélyt, hanem egymást is sikerült jobban megismernünk. Mondhatom, hogy életreszóló barátságok kötődtek, amik az utazás befejeztével sem értek véget.

Jó érzés minden nap úgy belépni az iskolába, hogy tudom, vannak közös élmények, történetek, esetleg viccek, amik összekötnék bennünket. Erdély pedig a jövőben is potenciális úticél marad számomra, szeretnék majd a családommal is visszatérni ezekre a helyszínekre.

Agárdi Anita 12.D